

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Quod non est omninò idem dicere esse patrem & genuisse vel habere
filium. C

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

quia semper genuit. & hæc eadem dicitur paternitas, vel generatio. Et proprietas qua filius semper est filius, est, quia semper genitus est à patre: & hæc eadem dicitur filiatio, vel genitura, vel natiuitas, vel origo, vel nascibilitas. Sic & proprietas qua spiritus sanctus est spiritus sanctus, vel donum est quia procedit ab utroque: & hæc eadem dicitur processio. In præmissis ergo locutionibus eadem significatæ sunt proprietates.

Quomodo non est omnino idem dicere, esse patrem & genuisse, vel habere filium, ita & de aliis.

NEC tamen videtur nobis omnino esse idem dicere aliquid esse patrem & genuisse filium: vel aliquid esse filium, & habere patrem: vel esse spiritum sanctum, & procedere ab utroque; alioquin pater non esset nomen hypostasis, id est, personæ, sed proprietatis tantum: similiter filius, & spiritus sanctus & ita non per tria nomina significarentur tres personæ. Ideoque dicimus, quia patris nomen non tantum relationem notat, sed etiam hypostasim, id est, substantiam significat: ita & filius, & spiritus S. Relationum vero vocabula, scilicet paternitas, filiatio, processio, vel gignere, gigni, procedere, ipsas tantum relationes, non hypostases significant, siue habere filium & habere patrem: ut verbi gratia, cum dicimus Deus est pater, nomine patris & relationem notamus, & diuinam hypostasim significamus: ut sit intelligentia talis, Deus vel diuina essentia, id est, ille qui genuit, id est, hypostasis quæ habet filium: Similiter Deus est filius, id est, hypostasis genita vel habens patrem. Ita etiam, Deus est spiritus S. id est, hypostasis procedens ab utroque; siue ille qui procedit. Cum vero nomina relationum ponimus in prædicatis, notiones ipsas tantum significamus, non hypostases: ut cum dicimus, Deus genuit, id est, habet filium, & Deus genitus est, id est, habet patrem. Et tunc oportet intelligi

ligi subiectis hypostasēs tantum non essentiā quā illis proprietatibus determinantur.

Quod proprietates determinant hypostasēs, non substantiam id est, naturam.

*Ioan. Dam.
lib. 3. de orthodoxa fide
ca. 6. ad principium.
Cap. 7. eiusdem in principio.*

Lib. 3. cap. 5. in principio.

ILLÆ n. proprietates singulæ singulis pprie cōueniunt personis, & per eas personę determinantur, & à se inuicem differunt, sed à se non secedūt. Vnde Ioan. Damasc. Non differūt ab inuicem hypostasēs secundum substantiam, sed secundū characteristicā idiomata, id est, determinatiuas proprietates. Characteristica vero, id est, determinatiua, sunt hypostaseon & non naturæ. etenim hypostasēs determinant. Item esse quidē intēporaliter & eternaliter dicimus diuinā verbi hypostasim, simplicem, omnia habentē quæ habet pater, vt eius homouision, id est, cōsubstantialē: natiuitatis modo & habitudine à paterna hypostasi differentē, nūquam vero à paterna hypostasi secedētē. Idem apertius exprimens personales proprietates, in eodē ait: Differentiā hypostaseon, id est, personarum in tribus proprietatibus, id est, paterna & filiali & processibili recognoscim⁹. Insecessibiles autem ipsas hypostasēs, & indistabiles inuicem, & vnitas quidem inconfusibiliter; tres n. sunt & si vnitę: diuisas autē indistanter. Etenim singula perfecta est hypostasis, & propriā proprietatem, scil. existentiz modum propriū possidet: sed vnitę sunt substantia, & non distant neq; secedunt à paterna hypostasi. Ecce hic habet distinctas tres illas proprietates, quæ supra diuersis significatz sunt modis.

Quod sunt alia nomina personarum easdem proprietates notantia scilicet genitus genitor, verbum, imago.

HIC non est prætermittendū, quod sicut pater & filius & spiritus S. nomina personarum sunt, & proprietates personales designant: ita etiā sunt & alia